

Aspecto de la exposición en el Banco Central de Venezuela, Caracas.

ЗЛАТО ЕЛДОРАДА

Предмети из колекције Музеја злата у Бојоти, збој којих су армије конквистадора и пустиолова вековима стварале једну од најлепших легенди, данас љућују светом

У Ловену су се стварали рудом, а злато су чекали септембра да би извели изложбу. У Паризу је била у Гран палеу, после Тутанхамонске златне заоставштине и извадала је исто толико интересовања. Нојорк, у Јулију, дочекао изложбу, као злато Елдорада. У Москви, Ленинграду, Варшави, пољску била су одушевљени. Господина тако иде по свету и скрива. Једну дугачицу тешко појачању ценилошћу. Из Минско је дошла у Вестра. Биће у Југославији укупно пет месеца и спет ће наставити свој пут по свету.

Злато Колумбеје, злато Елдорада, злато за којим су многи трагали, о коме су сви чули и готово сви маштали, стигло је у облику три стотине предмета. Чудован предмети за оне који воле и проучавају оне старе тачке уметности. За оне који у томе виде, пре свега, злато, то је четрнаест хиљада предмета племенитог метала.

Златна Грозница

Старо жемља изолудних пустиолова су покушавале да се домогну Елдорада. Динак би се разочарали кад би он-

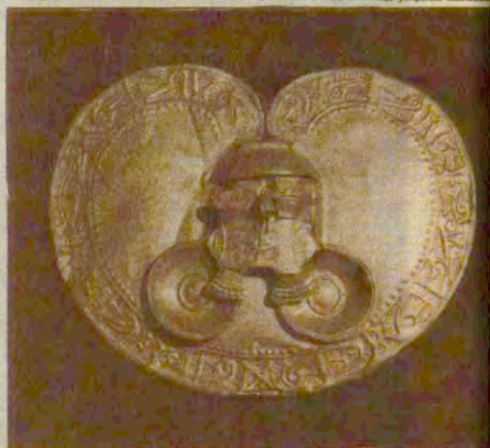
дека како део тог злата симболизује путује експериментима. Анциске локоне, паклене врбине, експлозивне боје, невојне засаде, невојне ланце, феникс и психичко злато, многу могле да изуставе пустиолова који су још од средине шеснаестог века трагали за земљом где се злато као шамука бацало у језеро.

Пазарс генерал Хименез де Каесада дупло је Анциса, снажнији да је био исплаћено благо септембра према снама што би тек могло да нађе. На планинама је чуо легенду о излазак краља Језан старе Индијани му је рекао да је жели посетити краља, била су била на сирт и да је од срамне ратне изабрала да се утоли у језеру. Њен дух непрестно дуга сасло и у то ново световиште су прегла да долазе Индијани, тек из овог срца земље била и да у време световишта у воду бацају злато и драгуле. Тада је и завар глекима, све посту сукопцима предивном, узлици у језеру да у њему скрива злато.

Било је то језеро Гуамати, а онај обред су чак, подробно списали текм шпанског хроничари. Шпанци су, тог

Посрпна маска од тавар злата која се савладала на лице узрало поглава

Новик за гузди, у облику златне омак предмета Индијани су били издати

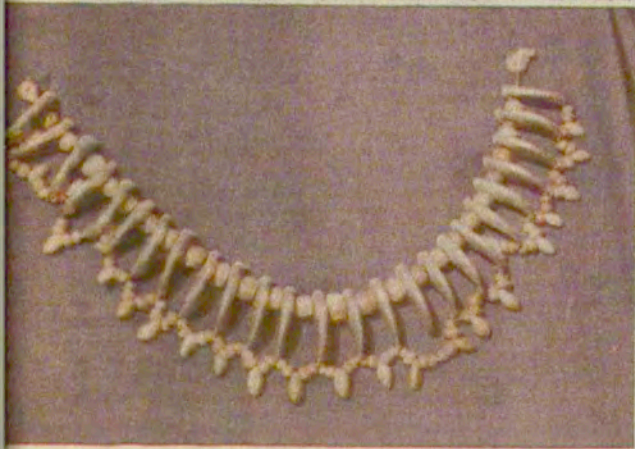

Из дрвета Иланда су били носили на грудима.

Прве керамичке фигурине створиле су легенде о Елзороду.

Колубарице су носили да се тешкају у свим околностима. На елени је био једини украс.

владара прозвали Елзоро, што значи „локал-бени“ и одмах су припо-
кули на пово за обичне
дво.

После кишала Илдан-
наша је било нестерано
за која тунел како би
вода истакала из језера.
Тај посао је трајао не-
колико година, а људи
су толико умрели да се
на крају морало одуста-
ти од свега. Само Илдан-
јанци су после тога ту-
нел испунили отрови-
ним камењем.

Неколико година је
Језеро Гучевина је било
заборављено. Амагури-
сти су Елзорога тражили
на широким простору
комећу Амазона и
Оринока.

Једном сазнали случај-
но извесном отаџом на
обали језера. Зашто је
злочотки дрхтао, већ
извеснога легенда о Ел-
зорату. Бараташки су с
неисправног упорозити

Украш за очи: сваки део
чела је украшаван лачком.

пово покушали да
меуше језеро. Копање
тунела је, међутим,
представљало сувише
крупни пројекат за он-
дашњу технологију и при-
ступљан капитал.

Владови архиви у Во-
лоти укључу на још не-
колико сличних археоло-
шких налазишта. Поку-
шало се да се вода из
овог вулканског кратера
исбаку несталим тунел-
има. Нафта је доведена
преко тешких црепера,
али је вода упорио спо-
лежала. Онда су стиг-
ли романи који су
уставили да је муш-
ка делу испорачива и
густ као тесто. После

El Museo en Belgrado,
Yugoslavia

El oro viejo resonó otra vez en la tierra excavada

Por Mogens Berendt

En la tierra excavada resonó el oro viejo — reza un verso conocido de la literatura danesa. El poeta Adam Oehlenschläger empleó el hallazgo de dos cuernos de oro como inspiración al introducir el Romanticismo al parnaso danés en 1802. El descubrimiento de un collar de oro, 175 años después, tampoco acaeció en silencio.

¡Y sucedió otra vez! Los pájaros enmudecieron, el viento se calmó y el cielo se encapotó como ocurre antes de una tormenta de truenos: "¡En la tierra excavada resonó el oro viejo!" — exactamente como el gran poeta danés Adam Oehlenschläger lo había descrito 175 años antes. De la tierra apareció el oro sagrado de los antepasados...

Un collar de oro de casi 2 kg, torcido y con un corchete, que rápidamente pudo ser fechado a la época de los vikingos alrededor del año 900. Una sensación arqueológica que no había acontecido en Dinamarca desde 1734 cuando el segundo Cuerno de Oro, cantado por Oehlenschläger, fue descubierto.

Durante año y medio un campo situado en la parte occidental de Selandia ha sido estudiado por el Museo Nacional; el lugar se mantiene aún en secreto. Se habían hallado diversas "cosas muy interesantes", y los arqueólogos esperan encontrar más.

'Danefæ'

Un día un campesino condujo su grada por el campo, y un anillo se atascó en uno de los dientes. El agricultor paró, tomó el anillo de metal grisáceo y lo enderezó — tenía la longitud de un brazo. Entonces empezó a sospechar y llamó al Museo Nacional.

Fue una casualidad, y ahora el campesino puede estar seguro de recibir una buena recompensa, tal como la Ley Danefæ (danefæ = bienes de un muerto, olvidados y sin dueño) lo establece: Todos los objetos históricos de metal que las excavaciones hechas ponen al descubierto deben ser entregados contra el valor del metal. El collar de oro vale 50 mil coronas danesas en el mercado mundial, además también existe la tradición de abonar una recompensa adicional.

Casi de la misma manera, poco romántica, sucedió en aquel entonces, en 1639 y 1734, cuando los Cuernos de Oro fueron encontrados — uno de los tesoros nacionales más importantes de Dinamarca.

El primer Cuerno de Oro, de dos pies de largo, parecido a una cuerna, fue hallado por un agricultor en un campo del sur de Jutlandia. El lo entregó a sus hijos como una clase de juguete hasta que un maestro local se dio cuenta de esto, enviándolo al Museo Nacional de Copenhague. Casi 100 años después fue encontrado en el mismo lugar el segundo Cuerno.

Muchacha rubia

El poema de Oehlenschläger sobre los Cuernos de Oro, de los años 1800, también se convirtió en un tesoro nacional — aunque la descripción de los hallazgos (una joven y bella muchacha rubia que en su camino por la campiña tropieza sobre un cuerno de oro) es tan poética como el acontecimiento no lo fue.

Tiempo después los Cuernos de Oro fueron robados de la Cámara del Tesoro Real en Copenhague y fundidos. El ladrón fue aprehendido, condenado a prisión perpetua y desde entonces las dos copias de los Cuernos han estado en el Museo Nacional de Copenhague, donde aún el día de hoy son objeto de estudios. Los extraños signos y figuras han sido interpretados en casi todas las formas posibles; la teoría de más peso es aquella que indica que son cuernas para cultos de origen celta — pero el significado de las figuras solamente los dioses lo saben...

Pero, con respecto al collar de oro de la Época Vikinga, se sabe lo que es y para qué fue empleado. Lo único que es desconocido es el lugar exacto del hallazgo. Los arqueólogos buscan más y no desean la interferencia de ningún buscador de oro privado.

Reproducción de los dos Cuernos de Oro que fueron encontrados en 1639 y 1734 respectivamente.

Adam Oehlenschläger.

El collar de oro de la época vikinga de alrededor del año 900 que fue encontrado en 1977 en un campo de Selandia.

